

Antiqvae Lectionis Tomus ...

Bipartitvs, In Qvo L. Vetera Monvmenta, Nvnqvam Visa, Pavclis Exceptis -
Quorum Catalogum versa pagina indicat

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1604

Scholium Eunomii, & disputatio Orthodoxi contra eum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64177](#)

SCHOLION

EVNOMII: ET DISPVTA-
tio Orthodoxi contra
eum.

FRANCISCO TURRIANO,
Societatis Iesu Interprete.

Nunc primum edita.

Vnde voluntas non est idem quod substantia Dei, voluntas enim incipit, & definit. Substantia autem non incipit, & definit: quod autem incipit, & definit, non potest idem esse cum eo, quod nec incipit, neque definit. Alter. Si idem esset substantia Dei atque voluntas, oportet, si una est substantia, unam esse voluntatem; at reperitur secundum doctrinam scripturarum non unam voluntatem, sed multas: cum scriptura dicat, omnia, quae cuncti Dominus voluit, fecit. multa enim voluit, & non unum. clare licet hoc videre in fabrica mundi, voluit enim esse mundum, & exitit secundum voluntatem eius, & permanet factus. aliud autem praeter voluntatem fabricationis est permanere. promisit mutaturum se mundum in aliam formam, & voluntate mutat, non solum autem multas, sed diuersas voluntates sunt. voluit enim celum, & solem, & voluit terram, cum autem diuersa sunt ea, quae voluit, necesse est diuersas esse voluntates de eis. Similiter dicendum est de iis, quae incorporea sunt, & sub intelligentiam cadentia.

Orthodoxus. Si situr opinione tua, non est idem substantia, & voluntas, omnia autem quae facta sunt, opera voluntatis eius sunt, fatere filium esse ex substantia, sic enim unigenitum esse confitebitis.

ris, quia solus sit ex substantia Dei genitus. etenim si ipse etiam est filius voluntatis, non est unigenitus, cum sint multi secundum voluntatem geniti. scriptum est enim voluntariè genuit nos verbo veritatis. multe autem voluntates non sunt, ut existimasti: non enim quia sunt differentes creature, omnino sunt differentes voluntates. quin potius sicut una voluntate fecit hominem, & ex diuersis membris, & partibus cum fecit: fecit enim oculos, nares, capillos, & viscerum, atque intestinorum compositionem, & quemque in nobis sunt, sic totum mundum una voluntate fabricatur.

Anom. Si pater maior est filio, secundum quid maior? mole corporis, an secundum naturam ingeniti? & utrum ingenitum substantia est, an nihil?

Orth. Pater maior filio est, ut scriptum est, nontamen maior mole, neque tempore, neque natura; sed tanquam pater filij, qui factus est homo. Propter humanitatem enim dicit Apostolus factum esse Angelis minorem. eum autem, inquit, qui modico, quam Angeli, minoratus est, videmus, Iesum propter passionem mortis gloria & honore coronatum, propter hanc autem humanitatem assumptam Mariam, & Ioseph erat subditus, erat enim subditus illis, ait euangelium.

Anom. At maior dicit, quatenus ingenitus. ingenitum autem est aliquid, an nihil? si nihil, ut dixisti, non enim est substantia: igitur secundum nihil est maior: qui autem secundum nihil est maior, per omnia est aequalis, non enim pater minor est filio. aequali igitur dicit ingenitum genito & quomodo verum dicit, cum ait; Pater, qui misit me, maior me est?

Orth. Ingenitum in Deo patre non est substantia, sed significat, Deum non habere patrem. nemo autem, quia non habeat patrem, maior est alio, nec enim Adam patrem habuit, nec Eva, sunt tamen nobis consubstantiales. Quomodo vero tu de ingenito Philosophatus tanquam oblitus tui, induxisti: Pater maior me est? oportebat enim, ut tecum consentiens, potius induceres, ingenitus, q. misit me, maior me est, at non sic scriptum est, idcirco recte non sic dicens, ne sis multum sapiens, ινα μη ἐκπλευσης, non enim es sapientior Daniele, neque spiritu S. qui patrem nos docuit, ingenitum vero minime.

Anom. Si secundum molem pater maior est, erit compositus ingenitus, cum tamen simplex sit, & figura carens; moles enim aliud compositum, & partibile est. Siquidem omnis moles composita est ex partibus, & partium compositionem habet, quod in Deo di-

cere absurdum est.

Orth. Absurdum sane est dicere in Deo compositionem, & modum, filius enim, quamvis nolis, Deus est expers compositionis, & figuræ, & simplex, quod si hoc verum est, non reperitur in his maior pater, filius autem æqualiter simplex, & sine compositione, atque figura, & Deus assumpta humanitate dicit maiorē esse patrem honorans patrem suum. audis enim dicentem: Ego honoro patrem, & vos in honoratis me. & pater honorat filium collocans eum ad dexteram suam, & omnes ad eum trahens. ipse enim filius ait, nemo venit ad me, nisi pater mens traxerit eum.

Anom. Præterea, si est aliquid ingenitum, aut est totum hoc, aut pars. si pars, rursus sui dissimilis est, siquidem pars aliqua eius est ingenita, & alia non, si autem tota natura est ingenita, & pater est vniuersè siue ex toto maior, recedit sermo in variationem substantia. Si enim tota substantia est ingenita, & quatenus est ingenitus pater, dissimilis est genitor: igitur secundum totam substantiam dissimilis est. Quomodo igitur dicas πλὴν τῆς ἀγένετος: id est, æquals, praterquam quod est ingenitus? Si autem in ingenito antecellit filio, & ingenitum nihil est, nihil maior est filio, quod quidem nihil extra substantiam patris est dicunt, quod si id, in quo antecellit, est extra substantiam patris, æqualitas erit in substantia, maius autem est ingenitum filio, quod quidem omnibus est nihil, & æqualitas erit in filio, illud quidem ingenitum, hæc vero genita.

Orth. Rapere oportet non quæ non sunt scripta, sed regnum cœlorum, quid igitur rapis, quod neq; scriptura tibi dat, neq; nos? nemo enim nostrum tibi concedit, patrem esse maiorem, quatenus est ingenitus, nec enim filius dixit: Ingenitus est maior me, sed pater, ad quem iterum erat. Sic enim ait, Si diligenteris me, gauderetis vtique, quia dixi, vado ad patrem meum, quia pater maior me est, vadit autem tanquam qui formam servi assumperat, tanquam Deus enim in se habet patrem, sicut ait: Ego in patre, & pater in me est: qui vidit me, vidit & patrem, pater in me manens, ipse facit opera, ne igitur insuper femines Zizania in agro scripturæ diuinæ ingenitum, & dissimile, quin potius si vis philosophari, philosophare his ipsis verbis in incorruptibili, & immortali, hæc enim sunt semina agri scripturæ, verbi gratia, si est aliquid immortale, aut totum est, aut pars, at si pars, rursus sibi inæqualis erit, siquidem pars eius est immortalis, reliqua vero non. Si autem tota natura immortalis est, & incorruptibilis,

exto-

ex toto autem immortalis pater, & incorruptibilis, continuo filius totus in eadem substantia reperiatur. Si enim tota substantia immortalis, & incorruptibilis est, & nulla in eo pars contraria, igitur secundum totam substantiam est idem ipsum. Quomodo igitur audet vultus dicere dissimilem?

Anom. dicitur, aiunt, imago operationis, operatio autem idem est atque substantia: erit igitur filius imago substantiae. interrogeamus igitur, genuit ne, an non? aiunt, genuit. ex substantiane, an ex voluntate? Non ex substantia, inquit, sed & voluntate. aliud ne dicas bonitatem, & voluntatem praeter substantiam, an eandem? Si enim candem dicas, ex voluntate autem, & bonitate genuit, consubstantiale dicis patrem filio, quod quidem non vis. Ait vero omnia ex voluntate Dei facta esse per filium: voluntas autem idem est atque substantia: eiusdem igitur substantiae erunt omnia cum Deo, sive serpentes sunt, sive aquatilia. & reliqua omnia, quæcumque voluit fecit in celo, & in terra. Sic igitur si imago operationis est, ex quibus ipse ait, non efficietur, eiusdem substantiae sine illa ratio ne esse.

Orth. Si quidem homines opinio[n]is tuæ refellere stude[re], sic fortasse collegiſſes. Sin autem verum dicere, nec auditor veri mihi sufficeris. Quod enim filius sit imago substantiae, Apostolus ait, qui cum sit splendor glorie, & figura substantiae eius, & nihil aliud est, quam imago substantiae. & quod non est idem substantia, & voluntas hoc nos profitemur. idcirco filium dicimus ex substantia genitum: nos vero natos ex voluntate. est autem opinione tua non idem substantia atque voluntas. substantia autem nequecepit, neque definiit, non igiturcepit imago Dei, voluntas autem & incipit, & definit. eos igitur, qui dicunt, idem esse substantiam, & voluntatem, illos habet nos autem & volumus & confitemur esse patri filium, idcirco enim credimus esse curia vngenitum, quoniam solus ipse ex substantia genit⁹ est, sicut ante dictum est: alij vero omnes ex voluntate. cum autem dicimus filium patri consubstantialem, non ipsum sibi ipsi consubstantialem dicimus, nemo enim sibi consubstantialis est. Sin autem vere confiteris omnia ex voluntate patris per filium facta esse; inter omnia autem dicas filium factum esse, ipsum etiam per seipsum dabis factum esse, quod si hoc absurdum est, non est igitur filius voluntatis, sed substantiae. Si autem ipse est creatura,

vt tu putas, dicit autem ipse, Omnia, quæcunq; facit pater, hæc similiter facit filius, faciet etiam filius alium filium, vt omnia faciat similius atq; pater. Si autem non fecit, neq; faciet, non est igitur creatura, verum enim dicit, qui ait, Omnia, quæcunq; facit pater, hæc similiter facit filius, non autem facit se ipsum, non est igitur factus.

Sed dices, Non dixit: omnia, quæcunq; fecit, sed quæcunq; facit. Scito consuetudinem scripturæ esse, vt præteritum dicat in præsenti tempore, vt illud, qui facit Angelos suos spiritus; & qui fundat terram super stabilitatem eius. & qui facit Pleiada, & luciferum, & Arcturum, & austri ταυροῦ.

Anom. Ante omnia, & supra omnia oportet interrogare, quid significet ingenitum. Si enim significat substantiam, quod quidem est verum, tanta erit variatio, & differentia.

Orth. Nos ante omnia interrogamus, quid significat, genitum. Si enim significat substantiam, quod quidem est falsum, omnia genita sunt eiusdem substantiæ, in autem non sunt omnia genita eiusdem substantiæ, neq; genitum est substantia.

Anom. Si genitum non est substantia, genita sunt sine substantia.

Orth. Quid ais ἄνομε? nos filium dicimus genitum, non autem factum. genitum enim esse est habere patrem. factum vero est habere auctorem, sive creatorem.

FINIS.

Expo-